

נדברו השניים ביניהם, לרגל עבודתו של הבעל.

★ ★ ★ "הצבע דא חשוב!"

עתה, מסתבר כי כל העניין לא היה אלא רכילות חסרת-לב וחסרת-שחר, אפשר היה לצחוק ממנו. וכך אמנם עשו קרוביה של שולה, כיאה לצברים בריאים. גם שולה היתה רוצה מן הסתם לצחוק ולשכות. אולם היא לא יכלה. כי בני עירה האמינו יותר לאגדה שהם עצמם יצרו, מאשר למציאות. הם המשיכו לרכל בהנאה על שולה ועל מזלה השחור — ואחם רבבות אורחים בכל קצחי המדינה. היו כאלה, מתקדמים במחשבתם, שלא ראו כל פסול בכך שהתנוקות הדמיוניים היום דווקא שחורים. "מי שלא היה מודע מכך שאשה תלד ממורים, לא צריך להודיע מכך שהממזרים הם שחורים", קבעו, "אנו, כיהודים, צריכים להראות שאיננו מאמינים בנוזיות של גזע או דת!"

אולם הם היו מיעוט. וגם הם גילגלו את שמה על קצות לשונם, בהנאה בכל פעם שחזרו על סיפורת. התוצאה היתה, ששולה התביישה להפיש ברחובות.

★ ★ ★

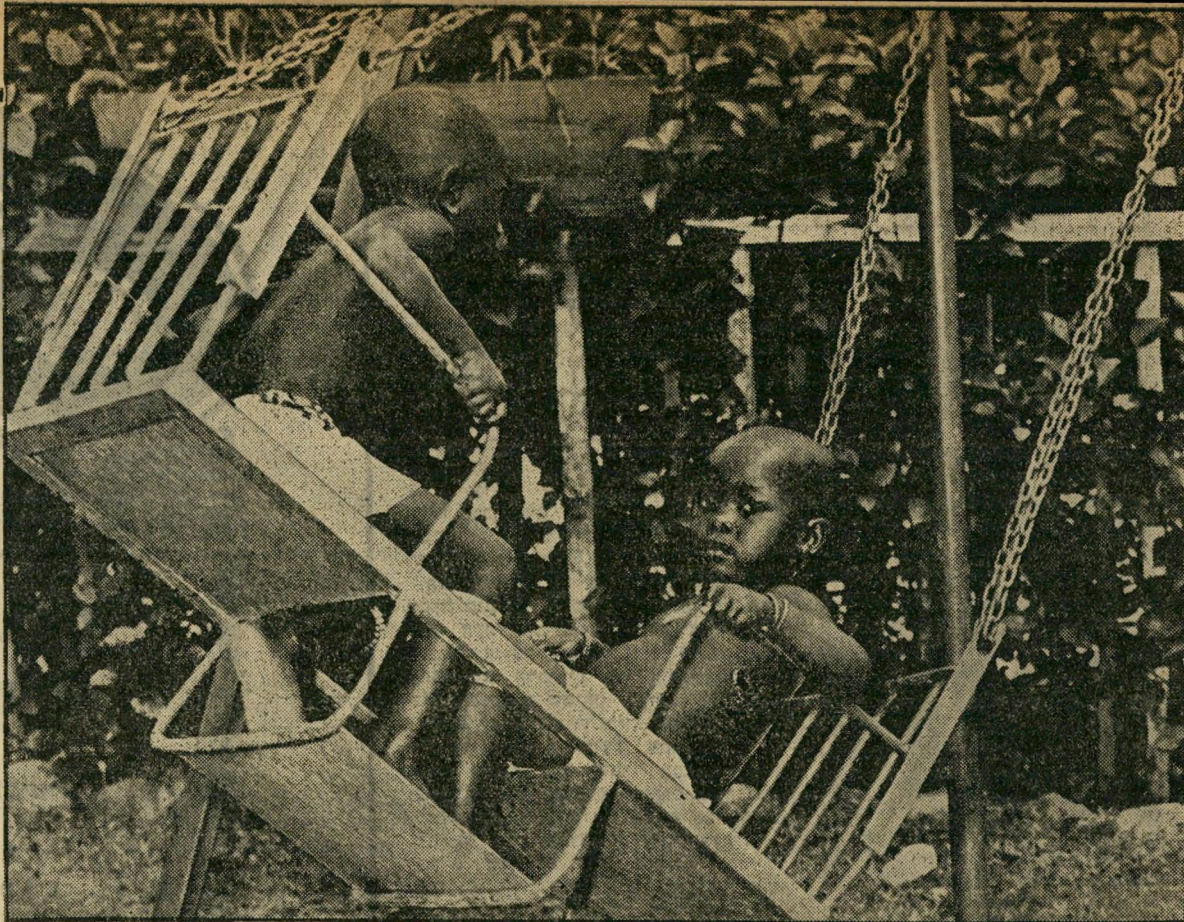
הכל התחיל בקפה

כיצר, בכל זאת, גולד הסיפור הדמיוני? הסביר זאת אחד מבני משפחתה של שולה: "החברה ישבו ערב אחד בקפה חבקיין. סוף-סוף, לא כל ערב נוסעים לבלות בתל-אביב, וברחובות אין מה לעשות, אז יושבים בחבקיין. מישו אמר: 'ראיתם את שולה? חורה מאפריקה. אומרים שבאה בלי בעלה.'"

"והשיחה נמשכה. אחרי-כך מישו סיפר: 'אתם יודעים? החברה שלי סיפרה לי, ש'אתמול גולדו שני תאומים לאיזה זוג זקן'. ראקי באשקלון. חאלה, אני לא יודע מה יעשו עם עוד שני ממורים שחורים!"

"וכך נזרקו לאותו חלל שתי עובדות שאין כל קשר ביניהן: שובה של שולה ארצה לבדה, ולידת תאומים כהים באשקלון."

"בגילגול הבא של הישיבה בבית-קפה, או של מסיבה בבית פרטי, או של מישחק קל-פימ, נזכר מישו בשני הסיפורים האלה. הוא החליט לעשות רושם על החברה; לי השתעשע. ואז זרק: 'שמעתם? שולה חוויה

זו התמונה שריחפה השבוע כצל מעל לעיד רחובות — זוג תאומים כושיים, אשר

פרט זה היה אף הוא נכון. משמע, אין עשן בלי אש. ואחרי שחיפשת את האשה ומצאת אותה, נותר רק לחפש את התאומים.

אולם כאן נגמר מלאי העובדות הנכר. נות. כי אותה שולה* היפה לא חזרה ארצה הרה. היא גם לא היתה הרה בגאנה. יש לה בן-יחיד, כבן ארבע, ומאז שילדה אותו

כל מי שדיבר על העניין — ומי לא דיבר על העניין? — נקב בשמה של אשה מסויימת אחת. זוהי בת אחת המשפחות העניות, החתיקות והעשירות ביותר ברחובות; משפחה המצטיינת, בין השאר, ביופי בנותיה.

● נאמר שהיא חורה לפני כחודש מ' גאנה, לאחר שהות של שנתיים עם בעלה, מומחה טכני שנשלח לשם על-ידי משרד

תלמידי שרלוק הולמס טסו לאשקלון. וכאן העלו את התוצאה הממשית הראשונה: "תאומים?" השיבה האחות בבית-החולים, "בטח. לפני שבועיים. כהים, אבל לא כושים. ההורים שלהם גרים באשקלון. שניהם מעיראק."

החוקרים היטו אוזן גם לשמועות חלולות, שאמרו כי האם — תמיד אותה

נולדו התאומים

לבדה מגאנה. נולדו לה שני תאומים כושים. בחיי! שמעתי את יוסקה אימר זאת. החברה שלו — זו שעובדת בבית-החולים לילודות באשקלון — היתה המיילדת שלה. היא סיפרה לי:

"וכך נולדו התאומים של אשת-הדיפלומט מרחובות. לא במציאות — אלא במוחם המשועמם של כמה בטלנים."

לא ילדה ילדים אחרים כלשהם — כושים, לבנים או ירוקים.

היא חורה ארצה לבדה לא מפני שרצתה להסתיר משהו מבעלה, אלא מפני שכך

* זהו שם בדוי, שבא למנוע את זיהוי יה של גיבורת הפרשה. שונו גם פרטים העשויים לזהות את בני משפחתה.

החוק, במסגרת התוכנית לסיוע-חוק. דבר זה הסתבר כנכון.

● נאמר עוד, שהיא חורה ארצה לבדה, ללא בעלה, שנשאר עוד באפריקה.

● ועוד נאמר: בעלה חזר ארצה כשבור צייד-שלושה אחריה, לאחר שכבר נפוצו הי שמועות על לידת התאומים.

אשת-דיפלומט מרחובות — ילדה את התאומים בבית-החולים רמב"ם בחיפה, רחוק ככל האפשר מעירה הרכילאית. אך גם כי רמב"ם הסתבר: לא תאומים ולא יצרי.

לא נותר, איפוא, אלא לשוב למקום הי פשע — או השמועות — ולרכז את החקירה ברחובות עצמה. הפעם: סביב זהותה של האם. לא היה קשה לגלות את הזהות, שהרי

הסכנאי שי המאירי הוא עובד מכון וייצמן. את הסיפור קלט אנב רכילות-שכנים ומיד החל לנתח אותו בהגיון. "אם היא ידעה שהיא עומדת ללדת כושי, אז למה באה לעשות את זה בארץ? נוסף לכל, בעיר מונרויז* הסמוי עות השונות הקטינו את אמונו בסיפור זה.

התלמידה רינה דרואי, שמעה את הסיפור במסיבה. "בת אחת קמה ואמרה: 'חברה, את רוצים לשמוע בדיחה? בחורה אחת מרחובות נסעה עם בעלה לאפריקה, חורה בהריון ונולדו לה שני כושים! אני לא מבינה איך בחורה ישראלית יכולה ככה. אני לא אסע לשם'."

הקיסקאי צבי גינצבורסקי, בעל חנות במרכז רחובות. "ברחובות הכל אפשרי", קבע בתחילה, בי אמון מסויי. לשאלה מדוע כל הדברים קורים דווקא ברחובות, יש לו גם תשובה: "רחובות היא עיר-הבירה של הדרום. בגלל זה קורים דווקא כאן כל מיני דברים יפים."

הנהג מתחנת מוניות הגב אף הוא לא היה בטוח כי השמועה נכונה. "אין פה אף אחד שידוע בדיוק", טען, "השמועות אומרות שהאם היתה עם בעלה בחבש. לא, נדמה לי בגאנה. אני לא יודע מה הוא עשה שם ובמה התעסק. נד' מה לי שהוא היה מהנדס או משהו דומה."